

Art. 18.

Enhver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig Adgang til — uanset Bestemmelserne i §§ 37, 38 og 39 i den ensartede Checklov — i sin nationale Lov kun at tillade enten krydsede Checks eller Afregningschecks. Dog bliver krydsede Checks og Afregningschecks udstedte i Udlandet, men betalbare paa det paagældende Lands Territorium at behandle henholdsvis som Afregningschecks og krydsede Checks.

Enhver af de høje kontraherende Parter har ligeledes Adgang til at bestemme, hvilken Betegnelse, der efter dens egen Lovgivning skal angive, at Checken skal anses som en Afregningscheck.

Art. 19.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Indehaveren har særlige Rettigheder til Dækningen, og hvilke Følger disse Rettigheder maatte medføre, holdes udenfor den ensartede Checklov.

Det samme gælder ethvert andet Spørgsmaal, der vedrører Grundlaget for Checkens Udstedelse.

Art. 20.

Enhver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig Adgang til at foreskrive, at Checkrettens Bevaring mod Trassenten ikke er betinget af Checkens rettidige Forevisning, Optagelse af Protest eller anden lignende Bevidnelse, samt til at bestemme Virkningerne af Regressen.

Art. 21.

Enhver af de høje kontraherende Parter forbeholder sig Adgang til, forsaavidt angaar Checks betalbare paa dens Territorium, at bestemme, at den for Bevarelse af Regresretten fornødne, i §§ 40 og 41 i den ensartede Checklov foreskrevne Bevidnelse af, at Betaling er nægtet, kun skal kunne ske ved Optagelse af en Protest med Udelukkelse af enhver lignende Akt.

Enhver af de høje kontraherende Parter har ligeledes Adgang til at bestemme, at de i den ensartede Checklovs § 40, under Nr. 2 og 3 omforelagte Lovforslag m. m.